

[Øllgaard.]

til eet; de to nedlægges, bygningerne sælges, og de indkomne beløb deles så ud til de enkelte andelshavere, der altså bliver beskattet af disse penge. Det er ikke det princip, vi ellers anvender i vor skattelovgivning, idet realisation af formuedele jo kun påvirker formuen — men det er måske en ting, vi kan drøfte i udvalget.

Der kunne naturligvis også være andre ønsker. Når man begynder at diskutere ligningslov, kommer man let ind på visse beskatningsproblemer, og i den forbindelse har vi naturligvis mange ønsker. Mit parti har bl. a. ytrret ønske om at få den tanke realiseret, at erhvervene skulle have ret til visse henlæggelsesordninger til imødegåelse af vanskelige tider — og det er jo en særdeles fornuftig tanke. Man kunne som sagt også nævne andre ting, men jeg har med disse bemærkninger blot villet pege på, at vi i denne forbindelse har adskillige ønsker.

Lovrigt skal jeg anbefale det foreliggende lovforslag til velvillig behandling i et udvalg.

Poul Møller: Det har formet sig således, at vi, når vi i de senere år har drøftet ligningslovforslaget, dels har talt om, at vi ville afstå fra ændringer af forskellig art under hensyn til, at skattereformen nærmede sig, dels alligevel næsten hvert år har kunnet give nogle små julegaver til skatteborgerne i form af lønmodtagerfradrag, forhøjelse af pensionsfradrag, forøgelse af nedslagsbeløb, hjælp til nyetablerede virksomheder o. lign. I år har den højtærede finansminister jo ikke foreslået sådanne gavetillbud til skatteborgerne, men i retfærdighedens interesse må man dog sige, at løfteparagraffen fra i fjor vedrørende pensionsfradrag, renteforsikring o. lign. indfries i indeværende års ligningslov. Det sker i konsekvens af det, vi vedtog i fjor, men skatteborgerne får jo først rigtig fornøjelse af det, når de skal udfylde selvangivelserne i januar måned.

Jeg tror, det var rigtigt, at vi gennemførte denne ændring; jeg tror, det vil betyde en stor forøgelse af den private opsparing og en stærk animering til opsparing, en større lyst hos befolkningen til selv at forsøge at sikre sig i alderdommen. Derved skulle i den sidste ende det offentlige kunne indvinde de penge, som finansministeren

må give afkald på som følge af den nævnte ændring i krafttræden i år.

Mit parti forstår den almindelige økonomiske situation — som finansministeren gjorde rede for i går — således, at den egentlig ikke indbyder til, at vi skal stille forslag om yderligere gaver på dette års ligningslov. Vi skal da også give afkald herpå — med den altid saglige indstilling, vi har overfor tidens økonomiske og politiske problemer — og udelukkende behandle de forslag, som er stillet af finansministeren.

Lovforslagets vigtigste bestemmelser er — som det er nævnt af de ærede tidligere ordførere — nødvendiggjort af ændringen i fjor med hensyn til forsikrings- og pensionsudgifter. Disse tilsyneladende konsekvensændringer bevæger sig ind på et stærkt kompliceret og meget ømfindeligt område, så at selv de mindste fejl kan volde store vanskeligheder i fremtiden i forsikringsverdenen, i erhvervslivet og i borgernes dispositioner vedrørende deres aldersforsørgelse, og jeg kan ikke sige andet, end at § 5 i lovforslaget, der vedrører en del af konsekvenserne af det, vi vedtog i fjor, i og for sig får mig til at føle mig utryg. Jeg tror nemlig ikke, det er mange givet, hverken ærede medlemmer eller andre, udenfor forsikringseksperternes og skatteeksperternes snævre kreds at forstå § 5 fuldtud.

Jeg forstår naturligvis godt det princip, som ligger til grund både for § 4 og § 5, nemlig at der, hvor man har været skattefritaget for indbetaling, bliver man beskattet af udbetaling — og omvendt; men om dette princip så er gennemført helt, eller om der er smuthuller, som kan anvendes i det praktiske liv — vi ved jo, at „det praktiske liv“ hurtigt vil kunne finde dem — det tør jeg overhovedet ikke med vished udtale mig om.

Hvad angår overgangsproblemerne i § 4 og § 5, har man foreslået en i formen i og for sig logisk korrekt overgangsordning med annuitetsforsikringer; men man kommer jo ikke uden om, at juridisk er det alligevel således, at mange mennesker oprindeligt har tegnet disse annuitetsforsikringer i tillid til, at udbetalingerne til sin tid var skattefrie. Derfor er spørgsmålet, om overgangsbestemmelserne helt dækker den forventning, som disse tegnere måtte have, når man nu siger: i forhold til det antal år,